

Posudek diplomové práce Milana Janíčka „právní úprava obchodního rejstříku“.

Práci o rozsahu 53 stran odevzdal diplomant dne 9. března 2011. V úvodu práce uvedl, že hodlá „jasně stručně a uceleně vysvětlit okruhy problematiky obchodního rejstříku“, přičemž se hodlal soustředit na „podstatné náležitosti obchodního rejstříku s uvedením konkrétních příkladů a odkazů“. Jak patrně vymezení cíle práce, je poněkud nejasné, a na jeho základě lze stěží hodnotit, zda diplomant deklarovaného cíle dosáhl. Práce je nicméně poměrně solidním zpracováním zvoleného tématu. Ačkoliv však diplomant hodlal věnovat zvláštní pozornost principu publicity, tato pozornost se právě v této části práce významně neodrazila.

Poměrně obsáhlou část práce představuje popis vývoje právní úpravy obchodního rejstříku, na které navazuje shrnutí zdrojů úpravy současné (celkem 11 stran). To je možná důvodem, proč je práce ve své poslední části, věnované problematice rejstříkového řízení, hodně stručná až strohá

Diplomant zvolil pro diplomovou práci hojně zpracovávané téma, ke kterému existuje dostatek literatury i judikatury. Diplomant s literaturou pracoval a projevil solidní znalost jak literatury, tak i judikatury. Téma diplomové práce je středně náročné na teoretické znalosti.

Jazykovou a stylistickou úroveň práce považují za ještě vyhovující, na některých místech se však diplomant vyjadřuje poněkud nepřesně (viz např. první odstavec na s. 21) Za dobrou považují práci s poznámkovým aparátem.

Konkrétně práci vytýkám zejména následující formulační a věcná pochybení:

- Na s. 21 diplomant tvrdí, že soud „v řízení o zápisu zásadně zkoumá platnost údajů vedoucích k zápisu“... „čímž je zajištěno, že úkon učiněný v rozporu se zákonem nemůže dojít k účinnosti“ a dále pak, že „soud má v případě právně bezvadného úkonu povinnost jej zapsat...“. Tyto závěry by měl diplomant při obhajobě upřesnit, a to i ve vazbě na část práce věnovanou rejstříkovému řízení.
- Na s. 22 odkazuje diplomant na „novelu První směrnice“, aniž by ji blíže označil a ostatně i aniž by zkratku „První směrnice“ vůbec zavedl.

- Na s. 23 diplomant uvádí, že zapsané osoby jsou nuceny „udržovat správnost a aktuálnost“ zapsaných údajů. „Kdo by takovou povinnost porušil, nebyl by právní úpravou chráněn“. To je vyjádření přinejmenším nepřesné.
- Na s. 24 diplomant tvrdí, že konstitutivních zápisů se před zveřejněním nelze dovolávat, protože k založení jejich účinků dochází teprve se zveřejněním. I toto vyjádření je přinejmenším nepřesné a diplomant by je měl vysvětlit.
- Na s. 30 diplomant uzavírá, že odštěpný závod se zapisuje u příslušného soudu podle sídla zakladatele, zapomíná však, že odštěpný závod může nechat zapsat i podnikatel fyzická osoba, nehledě ani na to, že u odštěpného závodu lze stěžít mluvit o zakladateli.
- Na s. 35 používá diplomant pojem „firma“ aniž zavedl zkratku, a co je horší, tvrdí, že v komanditní společnosti jsou „uvnitř firmy“ dva druhy osob. Na s. 36 pak tvrdí, že „oproti osobním společnostem“ za dluhy společnosti s ručením omezeným odpovídá společnost sama celým svým majetkem, společníci ručí pouze do výše nesplacených vkladů.
- Na s. 54 diplomant uvádí, že soud v řízení o zápisu určité skutečnosti do obchodního rejstříku „zkoumá pouze splnění formálních náležitostí“. V následující větě však tvrdí, že soud zkoumá mimo jiné, zda není obchodní firma zaměnitelná či klamavá, což rozhodně není formální náležitost.

Přes shora uvedené připomínky však považuji diplomovou práci za způsobilou obhajoby.

Při obhajobě by se měl diplomant zaměřit zejména na některé shora uvedené konkrétní připomínky.

V Praze dne 1. května 2011

doc. JUDr. Ivana Štenglová